

4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że strona pozwana popełniła oczywisty błąd w ocenie oferty strony skarżącej, którego skorygowanie prowadziło do innego wyniku procedury udzielenia zamówienia, w której oferta strony skarżącej nie powinna być zostać odrzucona a umowa ramowa powinna być zostać jej przyznana.

Skarga wniesiona w dniu 14 stycznia 2017 r. – Coedo Suárez/Rada

(Sprawa T-4/17)

(2017/C 078/48)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Coedo Suárez (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci S. Rodrigues i C. Bernard-Glanz)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną;
- stwierdzenie nieważności decyzji Sekretarza Generalnego Rady z dnia 4 marca 2016 r. oraz w razie potrzeby decyzji Sekretarza Generalnego Rady z dnia 27 września 2016 r. oddalającej zażalenie;
- zasądzenie od pozwanej kwoty ustalonej *ex aequo et bono* na 5 000 EUR lub innej kwoty, którą Sąd uzna za sprawiedliwą, tytułem zadośćuczynienia, powiększonej o ustawowe odsetki za zwłokę na dzień ogłoszenia wyroku;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 78 akapit 5 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej, ze względu na to, że Rada błędnie uznała pismo z dnia 20 listopada 2015 r. za zażalenie i uznała w konsekwencji, że jest ono niedopuszczalne. Ponadto wniosek o uznanie zawodowego podłoża niepełnosprawności z dnia 20 listopada 2015 r. również nie mógł zostać uznany za niedopuszczalny z powodu przekroczenia rozsądnego terminu.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady dobrej administracji i obowiązku staranności, ze względu na to, że poprzez oddalenie wniosku o uznanie zawodowego podłoża niepełnosprawności strony skarżącej z błędnych i niezgodnych z wypracowanymi w orzecznictwie zasadami, Rada wydłużyła czas trwania postępowania i w ten sposób uchybiła zasadzie dochowania rozsądnego terminu, a szerzej zasadzie dobrej administracji.

Skarga wniesiona w dniu 9 stycznia 2017 r. – Proof IT/EIGE

(Sprawa T-10/17)

(2017/C 078/49)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Proof IT SIA (Ryga, Łotwa) (przedstawicielki: J. Jerņeva i D. Pāvila, adwokaci)

Strona pozwana: Europejski Instytut ds. Równości Kobiet i Mężczyzn (EIGE)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Instytutu ds. Równości Kobiet i Mężczyzn podjętej w ramach procedury udzielania zamówienia publicznego dotyczącego „Umowy ramowej na usługi internetowe” EIGE/2016/OPER/03-Lot 1, doręczonej skarżącej pismem z dnia 28 października 2016 r., w przedmiocie umieszczenia oferty skarżącej na drugiej pozycji i zawarcia umowy ramowej na część 1 zamówienia ze spółką trzecią;
- przyznanie skarżącej odszkodowania w kwocie 72 270 EUR za utraconą szansę lub za utratę tego zamówienia;
- obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia zasady równego traktowania i zasady przejrzystości, jako że kryteria udzielenia zamówienia były nieprecyzyjne, a proces oceny nie był przejrzysty, w związku z czym pozwany miał nieograniczoną swobodę wyboru w zakresie udzielenia odnośnego zamówienia.
2. Zarzut drugi dotyczący popełnienia przez pozwanego oczywistego błędu w ocenie przy dokonywaniu oceny oferty skarżącej, co, gdyby zostało poprawione, doprowadziłoby do innego wyniku procedury udzielenia zamówienia, czyli do umieszczenia oferty skarżącej na pierwszej pozycji i zawarcia z nią umowy ramowej.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady równego traktowania przez zinterpretowanie kryteriów udzielenia zamówienia w taki sposób, że zainteresowana trzecia spółka skorzystała z wiedzy nabytej podczas realizacji podobnej umowy z EIGE.

Skarga wniesiona w dniu 16 stycznia 2017 r. – Węgry/Komisja

(Sprawa T-20/17)

(2017/C 078/50)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Węgry (przedstawiciele: M.Z. Fehér i E.Zs. Tóth)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji C(2016) 6929 wersja ostateczna Komisji z dnia 4 listopada 2016 r. dotyczącej środka SA.39235 (2015/C) (ex 2015/NN) zastosowanego przez Węgry w dziedzinie opodatkowania dochodów z reklamy.
- tytułem pomocniczym stwierdzenie nieważności w części zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim kwalifikuje jako zabronioną pomoc państwa wersję regulacji ustanowioną po zmianie w 2015 r.
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.